

[Bach.]

offentlige besparelser, for det hænger nemlig uhjælpelig sammen.

Men nu kommer jeg nok til at prøve, om jeg kan svare hr. Auken. Han sagde, det var den mest reaktionære tale, han nogen sinde havde hørt, eller noget lignende. Jeg ved ikke, om jeg skal være skuffet eller glæde mig over det. Jeg står jo alligevel som repræsentant for omkring $\frac{1}{2}$ mill. mennesker, og vi gik til valg på det program, jeg her prøver helt ærligt at fremlægge og også har fremlagt for hr. Auken. Det er også forkert, når hr. Auken siger, jeg har sagt, understøttelsen var for høj. Jeg kom blot med nogle fakta om understøttelsen. Jeg nævnte — og det kan undersøges, om det ikke er rigtigt — at der virkelig er folk, der får mindre ved en arbejdsindsats, end da de gik ledige. Jeg kan godt skaffe nogle eksempler senere, det skal jeg gerne gøre, for jeg kender nogle folk; der er nemlig den forskel: i stedet for at svinge os op som åndsgymnaster er vi nogle, der er nødt til at leve på gulvet og i kontakt med de steder, hvor arbejderne virkelig befinder sig. Jeg tror, jeg kan sige helt ærligt, og jeg er ikke flov ved at sige det, at jeg står som en af arbejdernes repræsentanter herinde, så det gør såmænd ingenting. Men da hr. Auken i forbindelse med sin omtale af det, jeg sagde, nævnte, at vi ville have fyret to offentligt ansatte, skyndte han sig jo også at tilføje, at det selvfølgelig var postbude, dem, der ligger allerlavest på rangstigen. Det har vi aldrig nævnt. Det er meget taknemligt at prøve at indbilde befolkningen, at det er det, vi vil. Nej, vi vil kigge på de højtlønnede og de overflødig offentligt ansatte, for vi ved, at flere offentligt ansatte giver flere arbejdsløse. Det skal der ingen tvivl herske om.

Så har vi kigget på forslaget om motive-ret dagsorden fra kommunisterne. Vi har gransket det længe og set, at der i grunden står mange rigtige ting i det, men vi er bange for, at den helt rigtige medicin ikke er med, og for at få det præciseret fuldstændig, har vi selv udarbejdet et dagsordensforslag. Vi havde tænkt os at stille et ændringsfor-slag, men formanden ville muligvis skønne, at det var for uoverskueligt, og jeg er også bange for, at hr. Knud Jespersen og jeg har en forskellig opfattelse af, hvordan vi får de arbejdsløse i gang igen. Jeg forstår, at han

mener, det kan ske ved at få flere offentligt ansatte, det er blevet nævnt også i mid-dagspressen. Derfor vil jeg gerne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

„Idet folketinget konstaterer, at ledighe-den fortsat er på over 100.000, at dagpenge og socialhjælp til de ledige er på ca. 5 mia kr., at den nuværende gælds- og underskuds-politik svækker beskæftigelsen, at det skulle kunne betale sig at arbejde og at be-skæftige arbejdskraft, at regeringen ikke har taget de fornødne initiativer til at fremme beskæftigelsen ved at forberede store skatte-lettelser til nedbringelse af omkostningerne, opfordrer tinget regeringen til at fremsætte en arbejdsplan med kraftige offentlige be-sparselser inden 9. september 1976, efter hvilke ledigheden kan sænkes væsentligt pr. kvartal,

og går dermed over til næste sag på dags-ordenen.“

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Ingomar Petersen (RV):

Ja, det kan vel egentlig ikke undre tinget, at også fremskridtspartiet skulle have udar-bejdet et stykke papir til en dagsorden. Det er ligesom de små børn i børnehaven: har du et stykke papir, skal jeg også have et. Det dagsordensforslag, vi lige har fået læst op, er vel lige så urealistisk som den beskæftigel-sesfremmende politik, fremskridtspartiets ordfører fra denne talerstol er fremkommet med. Jeg kan straks meddele, at det radi-kale venstre ikke kan stemme for det dags-ordensforslag, der er stillet af fremskridts-partiet.

Statsministeren var inde på de vanskelig-heder, vi havde med de unge kvinder inden for ungdomsarbejdsløsheden, og nævnte, at det naturligvis ikke havde gjort det bedre med vores stilling herinde til daginstituti-onerne. Det kan vi vel ikke være uenige om, hr. statsminister, men jeg vil gøre opmærk-som på, at der er mange andre felter, hvor vi nok i højere grad kunne sætte ind for at beskæftige de unge kvinder. Det er, ligesom man på dette felt løber panden imod en